

(GS-79)

Paramaribo, 20 August 1938

Highly confidential

Following my letter dated 20 June 1937 Highly Confidential, I have the honour to hereby send Your Excellency:

1. A report in the Dutch and English language regarding the establishment of the boundary sign in the Northern end point of the boundary between Surinam and British Guyana.
2. A description of the large Beacon visible from the sea and referred to in point 5 of the above-mentioned report, as well as a photograph of that Beacon.

The head of the British Commission informed me that this Beacon was established by the British authorities in Georgetown at:

Latitude $05^{\circ}-59'-45''$, 7 N and
 $57^{\circ}-08'-52''$, 7 W

As the Dutch and British Governments had agreed to jointly pay for the costs of establishing and maintaining this Beacon, I asked for a statement of the costs but the head of the British Commission informed me that he had been informed by the "Colonial Office" that this matter would be dealt with from London.

Nevertheless, I pointed out to the head of the British Commission that an indication of the establishment of such a nautical sign must be given in the "Advice to Mariners". As this Beacon is also partly a Dutch Beacon, it is advisable to notify the Chief of Hydrography of this. Notification must also be made in the Dutch "Notifications to Mariners".

With this I would like to consider my dealings with this Beacon as being terminated.

The Head of the Commission for the Settlement of the Boundary.

TO

His Excellency,

The Minister for the Colonies

DE NEDERLANDSCH-BRAZILIAANSCH
GRENREGELINGS-COMMISSIE.

Paramaribo, 20 Augustus 1938.

Zeer Geheim.

Ten vervolge op mijn schrijven dd. 20 Juni '37 Zeer Geheim, heb ik de eer Uwe Excellentie hierbij aan te bieden:

1. Een rapport in de Nederlandsche en Engelsche taal betreffende de oprichting van het grensmerk in het Noordelijk eindpunt van de Grens tusschen Suriname en Britsch Guyana.

2. Een beschrijving van het groote, van uit zee zichtbare baak genoemd in punt 5 van bovengenoemd rapport, benevens een fotografie van genoemd baak.

Het hoofd van de Britsche Commissie deelde mij mede, dat genoemd baak door de zorg van de Britsche autoriteiten te Georgetown geplaatst is op:

breedte $05^{\circ}-59'-45''$, 7 N en
 $57^{\circ}-08'-52''$, 7 W

Daar de Nederlandsche en Britsche Regeeringen overeengekomen waren de kosten van oprichting en onderhoud van dit baak gezamenlijk te betalen, vroeg ik opgaaf van kosten, doch het hoofd van de Britsche Commissie deelde mij mede, dat hij van het "Colonial Office" mededeling had ontvangen, dat deze kwestie van uit Londen behandeld zou worden.

Ten overvloede wees ik het Hoofd der Britsche Commissie er nog op, dat van de oprichting van een dergelijk zeemerk mededeeling gedaan moet worden in de "Advise to Mariners". Daar dit baak gedeeltelijk ook een Nederlandsch baak is, verdient het aanbeveling den Chef van de Hydrografie hiarmede in kennis te stellen. Er zal ook een mededeeling in de Nederlandsche "Berichten aan Zeevarenden" moeten verschijnen.

Hiermede meen ik mijne bemoeienis met dit baak als beëindigd te mogen beschouwen.

Het Hoofd van de Grensregelings-
Commissie,

AAN

Zijne Excellentie,
Den Minister van Kolonia.

GS-79

* COPY

(SDOCS123/124)

Paramaribo, 13 February 1953

GOVERNMENT COUNCIL OF
SURINAM

No. 1941/52

Stamp:

Governor of Surinam

Cabinet

To His Excellency, the Governor of Surinam

Following your Excellency's letter of 22 September 1952, no. 2571 regarding the establishment of the boundaries of territorial waters belonging to bordering countries, I have the honour to inform you as follows.

On the one hand, this letter requests the provision of information with regard to determining the boundary of the territorial waters belonging to Surinam and its neighbouring countries, and on the other hand, requests considering, if necessary, the most desirable system of establishing such a boundary.

The boundaries between the territorial waters of Surinam and its bordering countries, viz., British Guyana and French Guyana, have not yet been determined.

However, before the Second World War, agreement had been reached between the British and the Dutch Governments and between the last Government and the French with regard to determining the boundaries concerned.

According to the draft treaties on establishing the Western and Eastern boundaries of Surinam – Your Excellency already referred to this in your above-mentioned letter – the boundaries between the territorial waters of Demerara, Surinam and Cayenne were established as follows:

a. between Demerara and Surinam:

“The boundary between the territorial waters of Surinam and British Guyana is formed by the prolongation seawards on the line drawn on a bearing of 10° East of the true North of the landmark referred to in article 1(2) above.”

(This landmark has a geographical position of 57° 08' 51.5" W.L. and 5° 59' 53.8" N.B.)

b. Between Surinam and French Guyana:

“At the mouth of the river, the line of the boundary up to the sea is formed by the thalweg of the deepest uninterrupted channel leading to the sea.”

As regards the question of what can be deemed to be the most desirable system for determining the boundary between the territorial waters of bordering countries, the following comments should be noted.

The discussions conducted at the 71st and 72nd meetings of the international Law Commission of the United Nations, in which this matter was the subject of a thorough discussion reveal that it will not be easy to establish a particular rule according to which the boundaries between the territorial waters belonging to bordering countries will have to be determined.

The topographical composition and conditions of the coastlines where the territorial boundaries between the different countries come up against these coastlines and other factors related or affecting this are often so different – and this was pointed out in the discussions that were conducted – that it will be very difficult to lay down a fixed rule in this respect. There is also a significant difference when the boundaries between the countries are formed by rivers – whether by the thalweg or whether they follow the lines of the banks – as in Surinam. Even Mr. S. Wittemore Boggs, who is accepted as an absolute expert in this field, felt obliged to make a proviso in the system he indicated, which is actually not clear without further explanation. According to Mr. Boggs, Where there are no islands or exceptionally irregular coastline ... is the most reasonable boundary, etc.

Surinam could serve as an example to show that this matter is by no means a simple matter.

As the border between Demerara and Surinam will be formed by the left bank of the Corantine – in fact, this has been the case for a long time – the channel or thalweg of this river will fall inside Surinam territory. The coastline of Surinam is fairly regular and flows in a direction of approximately 180 ° West between the Coppename and the Corantine. On the other hand, the direction of the coastline from Demerara is fairly irregular. From the Corantine it runs in a direction North-North (illegible) and then turns North West. Initially it was considered making the boundary between the territorial waters follow a bearing of 28 ° East.

However, with this bearing the channel would fall partly within Surinam territory and partly within British territory, which could result in difficulties regarding lighting and beacons. Therefore a bearing was chosen of 10 ° East, which runs approximately parallel to the axis of the channel. Therefore in this case the bearings of the coastlines and of the channel of the Corantine led to the decision to implement a special system for determining the boundary between the territorial waters.

With the above comments it will be clear to you that indicating a fixed system for determining the boundaries between the waters concerned, which covers all cases and counters all objections will not be a simple matter.

The Chairman of the Government Council

(illegible)

Original copy
Head of the General Secretary
of the Ministry of Overseas Territories

J. Endsorff

AFSCHRIFT

Sm

REGERINGSRaad
VAN
SURINAME.

Paramaribo, 13 Februari 1953

No. 1941/52

Stempel:
Gouverneur van Suriname
Kabinet

Aan
Zijne Excellentie de Gouverneur
van S u r i n a m e.

Naar aanleiding van Uwer Excellentie's schrijven van 22 September 1952 Kabinet No.2571 inzake vaststelling van de grenzen van territoriale wateren, behorende tot aangrenzende landen heb ik de eer U het volgende mede te delen.

Blijkens dit schrijven wordt enerzijds verzocht inlichtingen te verstrekken nopens de grensbepaling van de territoriale wateren behorende tot Suriname en zijn buurlanden en anderzijds zonodig in beschouwing te treden over het meest wenselijk systeem van zodanige grensbepaling.

De grenzen tussen de territoriale wateren van Suriname en de daaraan grenzende landen t.w. Brits Guyana en Frans Guyana zijn nog niet vastgesteld.

Wel was vóór de Tweede Wereld-Oorlog overeenstemming bereikt tussen de Britse en Nederlandse Regering en tussen de laatste Regering en de Franse terzake van de vaststelling van bedoelde grenzen.

Volgens de in ontwerp opgemaakte verdragen ter regeling van de West- en Oostgrenzen van Suriname - Uwe Excellentie weet bereids hierop in Uw voormeld schrijven - zouden de grenzen tussen de territoriale wateren van Demerara, Suriname en Cayenne als volgt worden vastgesteld, t.w.:

a. tussen Demerara en Suriname:

"The boundary between the territorial waters of Suriname and British Guyana is formed by the prolongation seawards on the line drawn on a bearing of 10° East of the true North of the landmark referred to in article 1(2) above"

(Bedoeld landmerk heeft een geografische ligging van 57° 08' 51.5" W.L. en 5° 59' 53.8" N.B.)

b. tussen Suriname en Frans Guyana:

"A l'embouchure de fleuve, le tracé de la frontière jusque dans la mer est formé par le thalweg du chenal ininterrompu de la plus grande profondeur conduisant à la mer"

Wat nu betreft de vraag wat het meest wenselijk systeem voor de bepaling van de grens tussen de territoriale wateren van aangrenzende landen moet worden geacht, moge het volgende worden opgemerkt.

Uit de gevoerde discussies op de 71e en 72e vergaderingen van de international Law Commission of the United Nations, waarin de onderhavige aangelegenheid aan een diepgaande bespreking is onderworpen geweest, blijkt dat het niet gemakkelijk zal zijn een bepaalde regel vast te stellen, volgens welke de grenzen tussen de territoriale wateren behorende aan aangrenzende landen zullen moeten worden vastgesteld.

De topografische gesteldheid en omstandigheden van de kustlijnen daar waar de landgrenzen tussen de verschillende landen tegen die kustlijnen stuiten en andere daarmee samenhangende of verband houdende factoren zijn veelal zo verschillend -

- in -

SDOCS123

- 2 -

in de gehouden discussies is daarop ook al gewezen + dat het wel heel moeilijk zal zijn een vaste regel terzake voor te schrijven. Het maakt ook belangrijk verschil uit wanneer de landgrenzen tussen de landen gevormd worden door rivieren -hetzij door de dalweg; hetzij door de beverlijn daarvan - zoals in Suriname. Zelfs de heer S.Wittmore Boggs, die in deze materie als een deskundige bij uitnemendheid wordt aanvaard, zag zich verplicht in het door hem aangegeven systeem, dat overigens zonder nadere toelichting niet duidelijk is, een voorbehoud te maken. Where there are no islands or exceptionally irregular coastline, zo zegt de heer Boggs, is the most reasonable boundar enz.

Om te doen zien, dat de zaak werkelijk verre van eenvoudig is, zou Suriname als voorbeeld kunnen dienen.

Doordien de grens tussen Demerara en Suriname zal worden gevormd door de linkeroever van de Corantijn - dit is feitelijk sedert lang het geval - zal de vaargeul of dalweg van deze rivier binnen het gebied van Suriname vallen. De kustlijn van Suriname is vrij regelmatig en heeft tussen de Coppename en de Corantijn een richting van plus minus 170° West. De richting van de kustlijn van Demerara is daarentegen vrij onregelmatig. Vanaf de Corantijn heeft zij eerst een richting Noord-Noord-~~oost~~ om daarna te buigen naar het Noord-Westen. Aanvankelijk werd gedacht om de grens tussen de territoriale wateren een richting van 28° Oost te doen volgen.

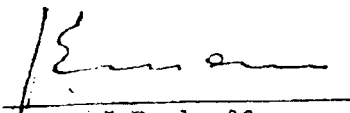
Bij een zodanige richting zou echter de vaargeul voor een gedeelte binnen Surinaams gebied en voor een ander gedeelte binnen Engels gebied vallen, hetgeen moeilijkheden betreffende verlichting en bebakening zou opleveren. Daarom is een richting gekozen t.w. van 10° Oost, die ongeveer evenwijdig loopt aan de aslijn van de vaargeul. Richtingen van de kustlijnen en van de vaargeul van de Corantijn hebben dus in dit geval doen besluiten een bijzonder systeem voor de vaststelling van de grenslijn tussen de territoriale wateren te volgen.

Door bovenstaande opmerkingen zal U wel duidelijk zijn, dat het aangeven van een vast systeem voor het bepalen van de grenzen tussen bedoelde wateren, dat in alle gevallen voorziet en alle bezwaren ondervangt geen eenvoudige taak zal zijn.

De wd.Voorzitter van de Regeringsraad.

w.g. onleesbaar.

Voor eensluidend afschrift
Het Hoofd van de Algemene Secretarie
bij het Ministerie van Overzeese Rijksdelen,

J. Eusdorff.

SDOCS124

(SDOCS114)

Report of the interdepartmental commission of experts with regard to determining the territorial waters and the continental shelf of the Kingdom.

In the letter of 10 November 1953, JAPR/133806-8863, the Minister without Portfolio, Mr. J.M.A.H Luns, proposed to his colleagues in the Overseas Territories of the Navy and Transport and Waterways, establishing an interdepartmental commission to clarify the international law and geographical and technical questions which arise if the Dutch position and the policy arising from this must be determined with regard to the establishment of the territorial waters and the continental shelf. This matter is particularly topical for New Guinea, though the consideration that the acceptance of a system for New Guinea would be difficult to reject for the Kingdom in Europe led to the above-mentioned question being raised in a general sense.

After obtaining the agreement of the above-mentioned Ministers, the following persons were appointed for this interdepartmental discussion:

(Copy names) (some illegible)

Captain Lieutenant W.H. de Graaff was subsequently appointed by His Excellence the Minister of the Navy at the request of the commission to advise the commission on the course of various lines on the map, which can be considered for the delimitation of the territorial waters and the continental shelf.

In addition some of the meetings of the commission were attended by Messrs:

(Copy names) (some illegible)

(SDOCS115)

The commission met four times.

On the one hand, the commission restricted its task; on the other hand, it conceived its task in broad terms. On the one hand, it did not feel competent to deal with questions of political policy which should after all determine the desirability or lack of desirability of a proclamation of the continental shelf for New Guinea, and the time at which this should be done. On the other hand, the commission considered that it should involve all the conceivable technical and scientific (legal and geographical) considerations in its judgement.

(SDOCS116)

III: The Continental Shelf of Surinam and the Netherlands Antilles

The continental shelf on which Surinam and the islands of the Netherlands Antilles are situated give rise to few questions which require a solution. The boundary of the Surinam shelf to the East and to the West could be established fairly simply in accordance with the median line along the extension of the boundary in the territorial waters. Of the islands, only Aruba lies on the same shelf as Venezuela, though in a location which means that a division in accordance with the median line between Aruba and the Venezuelan coast involves cutting off a small part of that continental shelf to the advantage of Aruba. Venezuela, which already concluded with Great Britain a satisfactory treaty on 26 February 1942 for dividing the rights to the exploitation of the sea bed of the Gulf of Paria (between Trinidad and Venezuela) will probably not raise any difficulties in this respect. It is possible that there is oil in this area.

In addition, St. Eustatius and St. Christopher, as well as St. Maarten and St. Barthelemy, have common continental shelves. Determining the boundaries there does not seem to lead to many difficulties if the median line principle is applied.

(SDOCS117)

VI: The Territorial Waters of Surinam and the Netherlands Antilles

For the virtually straight coast of Surinam there is little difference which system is adopted to determine the outer boundary of the territorial waters. With regard to the islands there are obviously some rounded lines in the system described by the commission of experts in 1953, but the advantages do not appear to be of any great significance. Insofar as these concern the simplified police supervision of possible undesirable elements and goods on board ships, it can be noted that – where necessary – if the old system of the parallel strip of territorial waters is adopted, it is possible to obtain the same simplification of supervision by introducing a twelve mile special customs zone, as indicated above with regard to New Guinea.

(SDOCS118)

SUMMARY

The Commission considers that it has acquired sufficient material to gain an insight into the way in which the interests of New Guinea with regard to the questions posed about territorial waters and the continental shelf can be promoted, also in connection with parallel interests in other parts of the Kingdom. The Commission then comes to the following conclusions, leaving aside the policy questions:

1. For the time being there is no need for any response to the latest Australian legislation with regard to the Australian rights in the continental shelf of that continent, as Australia is not claiming any rights to what could possibly be considered as the continental shelf of New Guinea. If Australia requests determining the boundary line in the continental shelf between New Guinea and Australia on the basis of mutual consultation, this discussion could take place if the starting point were that the median line forms the most justified boundary line in abstract terms.

The median line is described in point VI on page 6 of the “Report of the Committee of Experts on Technical Questions concerning the Territorial Sea” of April 1953 (see appendix I), and taken over by the International Law Commission in Article 7.2 of its draft articles on the continental shelf (Report of the International Law Commission 1953, A/2456, page 13) and paragraphs 81 of its comments (*ibid.* page 15).

2. No action is considered necessary for the time being either on the grounds of legal considerations *vis-à-vis* Indonesia, with which country New Guinea only has a common continental shelf between its south coast and the Aru Islands. For the time being there does not appear to be any need for a delimitation of the boundary between the reciprocal rights in this shelf. However, if there prove to be natural resources which could be exploited, discussions will have to take place – the Commission is not expressing any views on the political aspects – on the same basis as that described sub point 1 with regard to the possible discussion with Australia.

3. With regard to the continental shelf on which the other parts of the Kingdom are situated, no action appears to be necessary either for the time being, while if the circumstances should at any time require a solution in consultation with neighbouring states, no difficult problems are anticipated.

4. For the Netherlands and the Overseas Territories, the proposals of the International Law Commission with regard to the continental shelf appear to be acceptable and entail the possibility of finding satisfactory solutions to problems that arise.

5. The Commission recommends further study with regard to determining the extent of the continental shelf in the Geelvink Bay in the sense that an appeal can probably be

made there to special circumstances (which the International Law Commission permits for exceptional cases), in order to prevent justified demands for supervision by the Government in situ.

6. The demands of good governance in New Guinea can be met both in the “old” system to determine the outer boundary between territorial waters and the open sea, and in the proposed system of “straight base lines”. In each case the Government will only have to resort to the institution of customs zones in those places where supervision of shipping is necessary outside the territorial waters as well, for example in the McCluer Bay.

7. The provision sub 5 implies that the choice of the system to be accepted for determining the outer boundary of the territorial sea does not have to be influenced by considerations of local usefulness for New Guinea. This has not proved to be necessary either with regard to the other territories of the Kingdom. In addition, political considerations can influence the choice referred to; the Commission does not want to enter into these. It devoted attention only to the technical implications of the two systems to be considered by the Commission. In this respect the Commission assumed that the extent of the territorial sea would remain three miles. The Commission summarises its conclusion with regard to the choice that was made as follows:

The argument for the “straight base-line” method is literally the straight line: it can be drawn on a map in a short time in accordance with a set formula, as soon as the fixed points are known between which the straight base lines can be drawn to replace the indented coastline. These fixed points should be published. The boundary between the territorial sea and the open sea consequently also becomes known more quickly and is more even. In this system it will not be so easy for a ship to cross the boundary between the open sea and the territorial sea involuntarily.

Against these unmistakable advantages, the maritime experts in the Commission indicated the practical difficulty for mariners to determine this “straight base-line” from the bridge of their ship. It could be imagined that this objection could be countered by showing the “straight base-lines” on naval maps, but the Hydrographic Department of the Royal Navy considers that it would be wrong and undesirable to show these lines on those maps as this would make them unclear.

Finally, the consequences which might arise for the Netherlands from the possible transition of the “old system” to the “straight base-line” system because of other coastal states in whose coasts Netherlands fisheries and shipping have an interest, have an influence on this matter. After all, there could be great disadvantages for Dutch interests from this transition, which the Netherlands would promote (at least against which the Netherlands could no longer protest) by adopting the “straight base-line” system itself. In that case a warning against such a transition would be appropriate. However, as the Commission does not have the means necessary to gain a correct insight into the consequences of the introduction of the “straight base-line” system elsewhere, it restricts itself to a proposal to institute further investigation in this respect. It is probably useful to

ask Great Britain about this, as it is defending the “old” system, with a view to the wide reaching British interests accompanying the freest possible navigation at sea. It can be assumed that the British Government has examined the extent to which these interests would be damaged by the introduction of the “straight base-line” principle. The Commission would like to know the results of this investigation because it considers that weighing up the advantages and disadvantages of the possible introduction of the “straight base-line” system is an important factor in the decision to be taken by the Netherlands with regard to how the territorial waters of the Kingdom should be established.

Appendices:

1. Advice of the Commission of Experts presented to the Rapporteur of the International Law Commission.
2. Maps
 - A: New Guinea
 - B: Netherlands
 - C: Surinam
 - D: Netherlands Antilles

The following lines have been shown on these maps:

Red dotted line: 200m., c.q. 100 vadem depth line and the median line in the continental shelf between two States.

Blue unbroken line: outer boundary of the territorial waters according to the “straight base-line” method; the width of the territorial sea is set at three miles.

Green line of joined arches: as above according to the method adopted up to now.

FOTO-Btz. 99332

Rapport van de interdepartementale commissie van deskundigen ter zake van de vaststelling der territoriale wateren en de continental shelf van het Koninkrijk.

Bij brief van 10 November 1953, JAFR 133806-8863, is door den Minister zonder Portefeuille, Mr. J.M.A.H. Luns, aan zijn ambtgenoten van Overzeese Rijksdelen, van Marine en van Verkeer en Waterstaat, voorgesteld, een interdepartementale commissie in te stellen ter opheldering van de volkenrechtelijke en geographisch-technische vraagpunten welke zich voordoen, wanneer het Federlandse standpunt en de daaruit voortvloeiende politiek moet worden bepaald ten aanzien van de vaststelling van de territoriale wateren en de "continental shelf". In het bijzonder voor Nieuw-Guinea is deze materie actueel, doch de overweging dat de aanvaarding van een systeem voor Nieuw-Guinea moeilijk zou kunnen worden verworpen voor het Rijk in Europa, deed bovengenoemde vraag in haar algemeenheid stellen.

Na verkregen instemming van bovengenoemde Ministers zijn voor dit interdepartementaal overleg de volgende personen aangewezen:

Prof. Mr. J.F.S. François, eo temp. Raadadviseur in algemeenen dienst en juridisch adviseur bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken - voorzitter;

De Heer B. Krijger, Chef der Directie Nieuw-Guinea; Ministerie van Overzeese Rijksdelen;

Schout-bij-Macht Th.K. Baron van Abeck, Chef Hydrographische Dienst, Ministerie van Marine;

Dr. M.W. Mouton, Kapitein-ter-Zee, Adviseur Internationaal Recht bij het Ministerie van Marine;

Ir. C. In 't Veld, c.i., Hoofd-Ingenieur-Directeur van den Rijkswaterstaat, Hoofd van de Afdeling Waterwegen van de Directie van den Waterstaat;

Mr. C.W. van Santen, Assistent Juridisch Adviseur, Ministerie van Buitenlandse Zaken, tevens optredende als secretaris der commissie.

Kap-Lt-ter-Zee W.H. de Graaff is later door Zijne Excellentie den Minister van Marine op verzoek der commissie aangewezen om de commissie te adviseren over het verloop op de kaart van de verschillende lijnen, welke voor de afgrenzing van territoriale wateren en de continental shelf in aanmerking komen.

Bovendien zijn sommige vergaderingen der commissie bijgewoond door de Heren:

K.H. de Boer, Administrateur bij de Directie Suriname en Nederlandse Antillen van het Ministerie van Overzeese Rijksdelen;

Mr. J. Roekmaker, Dr. L.G.M. Jaquet, J. Aberson, Mr. J.W.A. Eubregtse van de Directie Oost-Azië en Beleidszaken Indonesië, respectievelijk van de Directie Europa, van het Ministerie van Buitenlandse Zaken.

./2

SDOCS114

FROM CSM 11P

(WES) 2. 22 06 11195/51. 111022NO. 400990547 1 0

-2-

De commissie heeft vier maal vergaderd.

Haar opdracht heeft de commissie enerzijds beperkt, anderzijds uitgebreid opgevat. Zij gevoelde zich enerzijds niet bevoegd te treden in vragen van politiek beleid, welke tenslotte de al dan niet gewenstheid van een afkondiging van de continental shelf voor Nieuw-Guinea, c.q. het tijdstip daarvoor, zouden dienen te bepalen. Anderzijds heeft de commissie gemeend alle denkbare technische en wetenschappelijke (juridische en geographische) overwegingen te moeten betrekken in haar oordeelsvorming.

. / 3

SDOCS115

-6-

III: De Continental Shelf van Suriname en de Nederlandse Antillen.

De continentale plateaux waarop Suriname en de eilanden der Nederlandse Antillen liggen bieden weinig vraagstukken ter oplossing. De grens van de Surinaamse "shelf" naar het Oosten en naar het Westen zal vrij eenvoudig volgens de "median line" in het verlengde van de grens in de territoriale wateren kunnen worden vastgesteld. Van de eilanden ligt alleen Aruba op hetzelfde "plateau" als Venezuela, evenwel zodanig, dat een verdeling volgens de "median line" tussen Aruba en de Venezolaanse kust een afnijding van een klein gedeelte van dat continentale plateau ten gunste van Aruba meebrengt. Venezuela dat reeds met Groot-Brittannië op 26 Febr. 1942 een bevredigend verdrag ter verdeling van de rechten op de exploitatie van de bodem van de Golf van Paria (tussen Trinidad en Venezuela) sloot, zal waarschijnlijk hierover geen moeilijkheden veroorzaken. Mogelijk is petroleum in dit gebied aanwezig.

Voorts hebben St-Eustatius en St-Christopher, evenals St-Maarten en St-Barthelemy gemeenschappelijke continentale shelves. De grensbepaling daarin lijkt evenwel weinig moeilijkheden te veroorzaken indien het "median line" beginsel wordt toegepast.

./7

SDOCS116

-3-

VI De Territoriale Wateren van Suriname en de Nederlandse Antillen.

Voor de vrijwel rechte kust van Suriname maakt het weinig verschil, welk stelsel men volgt ter bepaling van de uiterste grens der territoriale wateren. Ten aanzien van de eilanden komen uiteraard in het door de deskundigencommissie in 1953 nader omschreven systeem enkele afrondingen tot stand, waarvan de voordelen niet van groot belang lijken. Voor zover deze mochten liggen in het vereenvoudigde politietoezicht op mogelijk ongewenste elementen en goederen aan boord van schepen, kan worden opgemerkt, dat - zo nodig - bij het eventueel aanhouden van het oude systeem der parallele strook van territoriale wateren eenzelfde vereenvoudiging van toezicht kan worden verkregen door de instelling van een 12-mijls speciale douane-zone, als hierboven aangeduid ten aanzien van Nieuw-Guinea.

./10

SDOCSt17

-10-

SAMENVATTING.

De Commissie meent zich voldoende materiaal te hebben verschaft, om tot een inzicht te komen ten aanzien van de wijze waarop de belangen van Nieuw-Guinea ten aanzien van de gestelde vragen over territoriale wateren en continental shelf kunnen worden behartigd, in verband mede met de evenwijdige belangen in andere delen van het Rijk. De Commissie komt dan - met terzijde lating van beleidsvragen - tot de volgende conclusies:

1. Enigerlei reactie op de jongste Australische wetgeving ten aanzien van de Australische rechten in de "continental shelf" van dat continent, is voorshands niet nodig, aangezien Australië geen rechten vindiceert op wat mogelijk als "continental shelf" van Nieuw-Guinea ware te beschouwen. Indien Australië verzoekt, in onderling overleg de grenslijn tussen Nieuw-Guinea en Australië in het Continentale plateau vast te stellen, dan zal zulk overleg kunnen plaatsvinden, indien het uitgangspunt daarbij zal zijn, dat de "median line" de in abstracto meest rechtvaardige grenslijn vormt.

De "median line" is omschreven in punt VI op bladzijde 6 van het "Report of the Committee of Experts on technical Questions concerning the Territorial Sea" van April 1953 (zie bijlage I) en overgenomen door de International Law Commission in art. 7,2 van haar "draft articles on the continental shelf" (Report of the Int. Law Commission 1953, A/2456, blz.13) en paragrafen 81 van haar commentaar (ibid., blz. 15).

2. Evenmin is voorshands enig optreden uit juridische overwegingen noodzakelijk tegenover Indonesië, met welk land Nieuw-Guinea alleen tussen zijn Zuid-kust en de Aroe-eilanden een gemeenschappelijk continentaal plateau heeft. Daarin lijkt voorlopig een grensafbakening tussen de wederzijdse rechten in dit plateau niet noodzakelijk. Mochten evenwel exploiteerbare bodemschatten aanwezig blijken te zijn, dan zou overleg - over welke politieke aspecten de Commissie zich niet uitspreekt - moeten plaats vinden op den zelfden grondslag als onder punt 1 omschreven ten aanzien van het eventueel overleg met Australië.

3. Ten aanzien van de continentale plateaux waarop de andere delen des Rijks zijn gelegen, blijkt evenmin enige actie voorshands noodzakelijk te zijn, terwijl daar, waar de omstandigheden te eniger tijd een oplossing in overleg met buurstaten zullen vergen, geen moeilijke problemen zijn te verwachten.

4. Voor Nederland en de Overzeese Rijksdelen blijken de voorstellen van de International Law Commission met betrekking tot de "continental shelf" aanvaardbaar te zijn en de mogelijkheid in te houden tot het vinden van bevredigende oplossingen van rijzende problemen.

./11

SDOCS18

-11-

5. Voortgezette studie beveelt de Commissie aan ten aanzien van de bepaling van den omvang van den continental shelf in de Geelvinkbaai in dien zin, dat daar wellicht een beroep op bijzondere omstandigheden kan worden gedaan (hetgeen de International Law Commission voor uitzonderlijke gevallen wil toestaan), zulks ter voorkoming van gerechtvaardigde eisen van toezicht door het Bestuur ter plaatse.

6. De eisen van een goed Bestuur in Nieuw-Guinea kunnen worden vervuld zowel in het "oude" systeem ter bepaling van de uiterste grens tussen territoriale wateren en volle zee als in het voorgestelde stelsel der "straight base-lines". In beide gevallen zal de Regering alleen zijn toevlucht moeten nemen tot de instelling van douane-zones op die plaatsen waar ook buiten de territoriale wateren toezicht op de scheepvaart nodig is, bijv. in de McCluerbaai.

7. Uit het onder 5 gestelde volgt, dat de keuze van het stelsel, te aanvaarden voor de vaststelling van de buitengrens van de territoriale zee, niet behoeft te worden beïnvloed door overwegingen van plaatselijk nut voor Nieuw-Guinea. Ook ten aanzien van de andere Rijksdelen is dit niet nodig gebleken. Daarnaast kunnen politieke overwegingen de genoemde keuze beïnvloeden, waarin de Commissie niet wil treden. Alleen ten aanzien van de technische implicaties van de beide aan de Commissie ter beschouwing gegeven systemen heeft zij aandacht besteed. Daarbij heeft de Commissie aangenomen, dat de breedte der territoriale zee 3 mijl blijft. Haar conclusie ten aanzien van genoemde keuze kan de Commissie als volgt samenvatten:

Voor de "straight base-line" methode pleit letterlijk haar rechtlijnigheid: volgens een vaste formule kan zij in korten tijd op elke kaart worden afgetekend, zodra eenmaal de vaste punten bekend zijn, waartussen de rechte basislijnen getrokken mogen worden ter vervanging van de kronkelende kustlijn. Bedoelde "vaste punten" zouden moeten worden gepubliceerd. De grens tussen territoriale zee en volle zee wordt dienvolgens eveneens sneller kenbaar en verloopt gelijkmatiger. Het zal in dit systeem minder gemakkelijk voorkomen dat een schip onwillekeurig de grens tussen volle zee en territoriale zee overvaart.

Tegenover deze onmiskenbare voordelen wezen de maritieme deskundigen in de commissie op de praktische moeilijkheid voor den zeeman, om deze "straight-base-line" op de brug van zijn schip vast te stellen. Men zou zich kunnen voorstellen, dit bezwaar te ondervangen door de "straight base-lines" op de Marine-kaarten uit te zetten, doch de Hydrographische Dienst der Koninklijke Marine acht het onjuist en ongewenst, deze lijnen op genoemde kaarten, die hierdoor onduidelijk zouden worden, aan te brengen.

./12

SDOCS119

-12-

Tenslotte is op deze vraagstelling van invloed, welke gevolgen voor Nederland zijn te duchten uit den eventuelen overgang van het "oude" systeem op het "straight base-line" stelsel door de andere kuststaten bij wier kusten de Nederlandse visserij en scheepvaart belang hebben. - Het ware immers mogelijk, dat voor Nederlandse belangen grote nadelen zouden voortvloeien uit zodanigen overgang, welke Nederland zou bevorderen (althans waartegen Nederland niet meer zou kunnen protesteren) door zelf over te gaan tot het "straight base-line"-stelsel. In dat geval zou een waarschuwing tegen zulk een overgang op haar plaats zijn. - Aangezien evenwel de Commissie niet de middelen heeft, nodig om tot een juist inzicht te komen in de gevolgen van een invoering van het "straight base-line" stelsel elders, beperkt zij zich tot het voorstel om daaromtrent een nader onderzoek te doen instellen. Wellicht ware navraag bij Groot-Brittannië nuttig, dat immers zich opwerpt ter verdediging van het "oude" systeem met het oog op de Britse wijvertakte belangen bij een zo vrij mogelijke vaart ter zee. In welke mate deze belangen zouden worden geschaad door de invoering van het "straight base line", beginsel zal, mag men aanemen, door de Britse Regering, onderzocht zijn. De resultaten van dat onderzoek zou men gaarne willen weten, omdat de afweging van de voor- en nadelen van de eventuele invoering van het "straight base line"-systeem naar het oordeel der Commissie een zeer voornamelijk factor is voor het door Nederland te nemen besluit, hoe de territoriale wateren van het Koninkrijk moeten worden vastgesteld.

./13

SDOCS120

-13-

Bijlagen:

1. Advies der Commissie van deskundigen, uitgebracht aan den Rapporteur der International Law Commission.

2. Kaarten A: Nieuw Guinea
B: Nederland
C: Suriname
D: Nederlandse Antillen

Op deze kaarten zijn de volgende lijnen aangebracht:

Rood gestippeld: 200 m., c.q. 100 vadem dieptelijn en de "median line" in de continental shelf tussen twee Staten.

Blaauwe volle lijn: buitengrens der territoriale wateren volgens "straight base-line"-methode; de breedte der territoriale zee gesteld op 3 mijl.

Groene lijn van aaneengesloten cirkelboogjes: alsvoren volgens de tot nu toe aangenomen methode.

3/6 '84

vs.

SDOCS121